

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiněch
číslo 30, vydáno pro vnitřní potřebu - 2.prosince, nákladem 45 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Hledám nějakého ochotného člověka, který by chtěl dělat na výpravách a oddílových akcích SMAJLÍKY. Nejbližší zájemce ať mi řekne. Dík. (Kecka)

SERVISTEAM, který zajišťoval stravování na SEČINU (setkání činovníků našeho 300 členného střediska), byl pochválen samotným vůdcem střediska! Pochvala patří Irči, Anitě, Zubovi a Kikině. I na poslední střediskové radě 1.12.2002 zazněly z davu pochvalné hlasy na „živáňskou“.

V tuto chvíli jsou některé oddílové filmy převedeny na DVD a je možno je pouštět na běžných stolních DVD přehrávačích (pozor - na počítači to neběží!). Film z tábora 2002 je v tuto chvíli dostupný pouze na DVD. Tyto disky lze na rozdíl od VHS videokazety kopírovat bez ztráty kvality = i stá kopie bude stejně kvalitní jako originál.

Dvojkačky pořádají na Vsetíně RS Vánoce - 22.prosince (hodinu upřesní na střediskové Akademii). Jsou zváni všichni členové oddílu, kterým je alespoň 14 let!

V posledních číslech celostátních skautských časopisů jsme zastoupeni informací o umístění Žab a Žížalek v mezidružinové lize (Skaut-Junák) a Dazulovým příspěvkem v rubrice Fórum (Skauting).

Upřesňující informace ze střediskové rady - Bazar a Výstava kronik před Vánoční akademií začne v 11:30, samotná Akademie ve 12:00 a vystoupení našeho oddílu by mělo proběhnout od 13:50. Konec filmové pohádky v cca 16:00.

Na poslední výpravě celého oddílu byla velmi slabá účast - cca 30%. Mimo jiné byl účasten pouze 1 rádců a 3 rádcové chyběli. Účast postižených družin vypadala podle příkladu rádců. Co s tím do budoucna? Nejedná se o ojedinělý jev. Potěšitelné sice může být, že na samostatných akcích družin je procentuelní účast výrazně vyšší, ale kam se hrabeme na Trojku která má účast na oddílových výpravách hodně přes 70%!!!

Pozemek pro stavbu klubovny stále ještě není na Katastrofickém úřadě převeden.

Na poslední střediskové radě se mluvilo o výši registračního příspěvku na rok 2003. Padla tam i částka 350,-Kč - snad se podaří vedení oddílu tuto částku pro nás jako mimovsetínský oddíl opět snížit (nevyužíváme skautský domov - elekřinu a plyn v naší klubovně za nás hradí Obecní úřad).

Nezapomeňte pozvat rodiče a kamarády (i ty, kteří nechodí do oddílu) na Vánoční akademii ve Votře.

Na střediskové radě se odhaloval nákup internetové adresy WWW.SKAUTI.CZ, která bude patřit internetovým stránkám oddílů našeho střediska (takže by se zatím měla naše adresa „http://sestka.jinak.cz“ změnit na „www.skauti.cz/sestka“.

Na oddílových WWW stránkách přibyla úvodní barevná animace (Žaby a Šneci) - musíte chvíli počkat než se to prvně načte, pak už to běží dobře. A díky Fidovi byl na stránky umístěn měnič fotografií - díky tomu se vám při každém přístupu na stránky zobrazí jiné fotografie!

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

- 1.1.1920 vyšla kniha „Základové skautingu“ (nezaměňuj se Základy junáctví z r.1912)
- 1.1.1970 rozpuštění Slovenského Junáka
- 3.1.1968 pohřeb br. Slávy Řeháka (po A.B.Svojsíkovi byl náčelníkem Junáka) - hrána veřejně skautská hymna a večerka - pohřeb byl signálem vzkříšení Junáka
- 6.1.1990 první schůzka Ústřední rady Českého Junáka v Národním muzeu v Praze
- 8.1.1941 zemřel lord Baden-Powell, zakladatel a světový náčelník skautů na své farmě v Nyeri v Keni
- 12.1.1876 se narodil spisovatel Jack London
- 13.1.1953 přísně tajný dopis ÚV ČSM vyzývající k ostražitosti před činností bývalých junáckých pracovníků
- 15.1.1861 se narodil básník Fr.S.Procházka, autor textu naší junácké hymny. Zemřel 23.1.1939.
- 15.1.1915 vyšlo první číslo časopisu JUNÁK-ČESKÝ SKAUT
- 18.1.1920 osmnáctiletý skaut Rudolf Plajner zachránil s nasazením vlastního života tři topící se děti z rozvodnění Svatky. Tento čin oceněn udělením vůbec prvního odznaku „Za čin junácký“.
- 21.1.1943 zatčen gestapem br.náčelník Rudolf Plajner
- 24.1.1908 založení první skautské organizace na světě – anglické The boy Scout

PROSINEC

Je podle Indiánů i ve skutečnosti měsícem dlouhých, dokonce nejdelších nocí. Latinský název znamená desátý měsíc v roce. Český název je snad od prositi (Boha) možná od prosinalý - bledý, šedivý.

Příroda je tichá jakoby bez života. Odpočívá. To jenom my lidé rušíme ticho, odpočinek a zpomalení předvánočním shonem a stresem. Měsíc kontrastů - bílá krajina - černé město, klid - shon, skromnost v přírodě - nadbytek na našem stole, i první květinka nového roku Čemeřice černá sem se svým bílým květem zapadá.

PROSINCOVÉ PRANOSTIKY

Má-li svatá Barbora (4.12.) bílou zástěru, bude hodně trávy.

Když na Mikuláše (6.12.) prší, zima lidi hodně zkruší.

Jaký prosinec, takový červen.

Zelené Vánoce - bílé Velikonoce

Mlha, zdá se v tomto okamžiku jako obrovská bílá pláň, která je tak hustá a těžká, že se jen velice ztěžka převaluje přes kopce, údolí a špičky těch nejvyšších stromů. Když ale noha střídá nohu a já stoupám výš a výš po kopci, mlha se pomalounku mění. Otáčím se směrem dolů z kopce a pozoruji tu nádheru. Lahodí to nejen oku, ale hlavně duši. Nedá se říct nic jiného, než nádhera, nádhera, nádhera.... Jak jen tak stojím a mé oči bloudí po krajině, připadá mi, jako-by si vítr hrál s mlhou na honěnou. Nebo se snad spolu vydali na ples a teď se zlehka vznášejí ve víru tance? Mlha se teď z bílého, těžkého, obrovského mraku změnila na krásnou, průhlednou a jemňounce tkanou pavučinu, z dílny toho nejlepšího tkalce. Teď však, když se do toho všeho ještě vmísilo slunce, které své paprsky zvolna proplétá pavučinami rozptýlenými nad krajinou a je hned všechno jasnější a zářivější, mám pocit, jako by se moje duše vznášela někde v tom víru tance...

BÁRA

Skautský zákon a ty

2. SKAUT JE VĚRNÝ A ODDANÝ

1. Jsi stálý (á) v zásadách, věrný(á) v myšlenkách ?
2. Dovedeš zahořet a vytrvale pracovat (ve škole, na vytyčeném cíli v družině, v zaměstnání)?
3. Jsi věrný(á) v přátelství svým kamarádům, nebo je často střídáš?
4. Nepomlouváš své přátele za jejich zády? Dovedeš se jich zastat?
5. Jsi oddán své rodině, manželce (manželovi), cítíš vzájemné pouto a žiješ podle toho?
6. Snažíš se ve svém okruhu vypěstovat ovzduší důvěry, věrnosti a stálosti?
7. Hraješ poctivě, i když víš, že nepozorovanou zradou můžeš vyhrát?
8. Jsi věrný (á) junáckému zákonu a snažíš se jej vytrvale žít v každodenním životě?
9. Uvědomuješ si, že stálost v zásadách je pro společné soužití lidí jedna z nejdůležitějších věcí?
10. Umíš se poctivě oddat myšlence skautingu (chápeš ji) ?

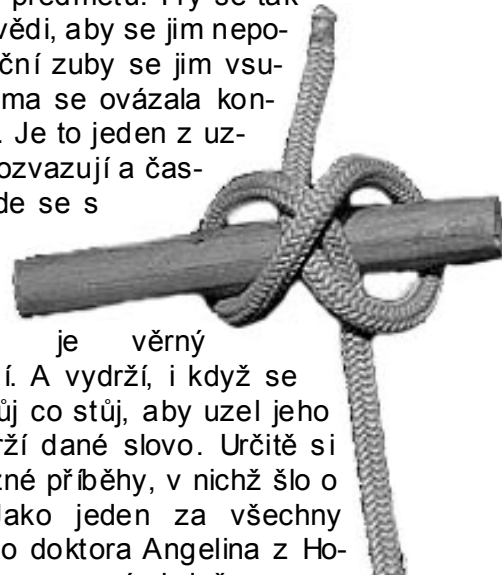
KONSTRIKTOROVÝ UZEL

Boa constrictor je latinský zoologický název pro hroznýše královského. Jistě si už představujete sílu s jakou tento obrovský had drtí svou oběť. Tento uzel je jakousi vylepšenou lodní smyčkou. Požívá se tam, kde je třeba pevně uvázat lano k oblému předmětu. Prý se tak zdvihali zabítí medvědi, aby se jim nepoškodila kůže. Za oční zuby se jim vsunul kus větve a tlama se ovázala konstriktorovým uzlem. Je to jeden z uzlů, které se nejtěž rozvazují a často se váže tam, kde se s rozvazováním ani nepočítá.

Podobně je tomu s věrností. Skaut je věrný svému přesvědčení. A vydrží, i když se jeho okolí snaží stůj co stůj, aby uzel jeho věrnosti povolil. Drží dané slovo. Určitě si vzpomenete na různé příběhy, v nichž šlo o dodržení slova. Jako jeden za všechny vzpomeňme starého doktora Angelina z Holandska, který cestou za svými dvěma syny, misionáři, do pralesa ztroskotá. On i pilot přežili bez vážných zranění. Pilot však je na pokraji zoufalství nad zničením svého staříckého letadla, se kterým načerno létal. Aby v něm vůbec vzbudil touhu po záchraně života, slibuje mu doktor, že pokud se vrátí zpět do Holandska, postará se mu o nové letadlo. A jak to v takových případech bývá, oba se zachránili. A doktor ze všech svých sil shání značnou sumu na nové letadlo. Tento hrdý a před ničím se nepokořující člověk se pokouje v různých naivních pořadech o pralese, vystupuje v reklamách na košile a boty, jen, aby splnil slib, který dal onomu pilotovi v daleké Brazílii.

Bude i na mé slovo spoleh?

Zpíváme

HURONSKÁ KOLEDA

Jesous ahatonhia; indiánská píseň; český text Jiří Macek

dm C dm
Té zimy přišel krutý mráz a s ním bělostný sníh
C dm
tu svolal Giči Manitů houf andělů svých
am dm C
a tichou zemí mrazivou nesli píseň jiskřivou

dm am dm C dm A7 dm
Nebeské znamení svítí teď nám in excelsis gloria

V chýši z kůry březové teď jezulátko spí
je v kožešinách králíčích tak milé nevšední
a lovcům zazní za nocí
ten andělský tón víc a víc

Náčelníci udatní se brodí závějí
a dary vzácných kožešin sem k němu snášejí
a skví se víc než luny tvář
ježíškova svatozář

Tak slyšte bratři z hor i lesů ze všech světa stran
že svatý synek Manitůa narodil se nám
přišel posel radosti
míru a blaženosti

DEN PŘESLAVNÝ JEST K NÁM PŘIŠEL

dm C F gm A7 dm C F gm A7
Den přeslavný jest k nám přišel v němž má býti každý ve - sel
F gm dm A dm C F A7 gm
Radujme se veselme se v tomto no - vém ro-ce!

Dítě se nám narodi - lo proroctví se naplni - lo
Radujme se veselme se v tomto no - vém ro-ce!

Kriste tvoje naroze - ní ať je nám všem ku spase - ní
Radujme se veselme se v tomto no - vém ro-ce!

Francouští misionáři přinesli tuto píseň mezi indiány (dnešní území Kanady). Nápěv a francouzské znění Svatý Jan de Brébeuf (kolem roku 1641). U nás proslavila tuto píseň skupina Paběrky (založil ji Marko Čermák, skvělý banjista a poslední z ilustrátorů Rychlých šípů. Paběrky hají tuto píseň s textem jejich basisty „Ciksiky - Jiřího Macka. Mně se ale podařilo objevit ještě jeden text který byl napsán (autora se mi nepodařilo vypátrat) podle anglického textu J.E. Middetona.

Když nastal zimní úplněk a zmlknul ptačí chór
Tu Velký Duch, Bůh Manitou seslal andělů sbor.
Jasně nebe přezářil třpyt hvězd
a lovci v lese slyší zvěst:

Zrodil se mocný Král Ježíš váš Pán.
Na výsostech sláva mu.

Něco o pravdě?

...“Já mám 6, šest bodů.“ Tak jo, a Bára to zapisuje do bodování. Věříme, že všichni mají tolik věcí, kolik si řeknou bodů. Jen jedenkrát za měsíc děláme kontrolu všech věcí, ale spíš z toho důvodu, abychom jim poradili, co jim třeba chybí v KPZ.

Pak se ale stává něco, co asi nikdo ani ten dotyčný nečekal. Máme chvíli čas a nějaké nové členy, proto říkám onomu vlčeti: “Vem uzlovačku a nauč Vaška nějaké uzly.“ „Já nemám uzlovačku.“ Já jsem si to ani neuvědomil, ale ostatní se ozývají. „Jak to, že nemáš, když sis hlásil šest bodů?“ To je vidět, jak se sledují. Možná je to dobře. A už začíná živý dialog. „Já jsem ju tam měl a mamka mě ju asi vytáhla.“ „Jak to, že ti ju mamka vytáhla? Máš si chystat věci sám.“ A tak dále, a tak dále. Možná, že si to vymyslel, možná, že

si to neuvědomil, nebo ani nevěděl, že ji tam nemá, nebo taky lhal. Kdo ví.

Druhý případ – bohužel ten samý člověk. Je týden před výpravou na Hawai. „Já nemůžu, má-

me zápas.“ „Dobře, bude nás tam snad dost.“ O něco později jdu na obec k volbám a tak se náhodou dívám na nástěnku, kde jsou i fotky z pochodu „okolo Ratibořa“, který byl tentýž den jak brigáda.

A koho nevidím, našeho vlčáka a zrovna toho, co měl zápas.

Měl ho mít? Nebo se mu jen nechtělo makat? Tot' otázka.

Myslím, že asi víte o kom píšu a doufám, že ten dotyčný to ví taky a uvědomí si, že jestli lhal, tak že to nebylo správné, a že pravda vyjde vždycky najevo. To samozřejmě platí úplně pro všechny. Ať

jste skauti nebo ne. (Zub)

BEZVADNÝ POMOCNÍK

Krabička poslední záchrany (KPZ) obsahuje mnoho různých maličkostí, které nám někdy pomohou v nouzi. Je tam kousek svíčky a škrátátko s několika zápalkami, svinutý drátek, provázek, kousek náplasti, obvazu, 2 až 3 hřebíky, několik připínáček, malá ořezaná tužka, několik špendlíků, jehla, nit, knoflíky, drobné mince na telefon, známka, kousek březové kůry, složený lístek čistého papíru. Krabičku zajistíme gumičkou, aby se nám a neotevřela a věci se z ní nevysypaly.

BÁRA

MOJE DRUHÁ VÝPRAVA – NA HAWAI 1998

Ráno jsme šli na zastávku a potom jeli na Vsetín a pak vlakem do Lidečka. Potom jsme vystoupili a šli pěšky 3km k Haw ai. Kuře už nás čekalo na Haw ai. Byla to malinka a útulná chata, ale museli jsme spát po dvou. Někteří museli spát na zemi a někteří venku, protože nás bylo hodně. Jakmile jsme dorazili, každý si musel udělat ze dřeva hůlky na rýž, co bude na oběd. Po vybalení jsme šli na skály a do kamenného města, i do kaňonu přes Propast smrti. Pak jsme hráli na šiškovanou. Ale Kuře nevědělo, že se přestalo hrát a zůstala tam sama a nějak tak jak šla, tak si vyvrtla nohu a Radek ji donesl v náručí jako princ princeznu, akorát trochu pochroumanou. Na druhý den se šlo ložit. Tady jsem poprvé slaňovala. Ještě teď si pamatuju jak mi dal Dazul do ruky osmu a řekl ať se uvážu, ale já se málem rozbrečela, že to neumím. Pak jsme se ještě byli podívat do jeskyně nebo co to bylo a potom jsme šli zpátky, vzali věci a šli jsme se ještě podívat na našeho Žabiho maskota, kde jsme se blejskli. Pak na vlak a dom.

ZÁPISKY Z MÉHO PRVNÍHO CANCU. KECKA

Celoroční oddílová hra

LOVCI KOŽIŠIN

Úkol v minulém šestáku byl velmi poťouchlý. Nikdo jej nedokázal splnit tak, aby si zasloužil vypsanou odměnu. Nutno podotknout, že je velmi potěšující, že se spousta jedinců pokoušela v knihovnách i na internetu (údajný rekord je 6 hodin strávených hledáním) zjistit, jak se jmenuje pokračování knihy *Lovci kožišin* a v kterém roce vyšlo první.

Správná odpověď zní: Pokračování knihy *Lovci kožišin* se jmenuje *PO DOBRÉ STOPĚ* a první vyšlo v roce 1935.

Ona poťouchlost je v tom, že například v 7. vydání knihy (r. 1987, nákladem 100 000 výtisků) - a asi nejdostupnější - vyšlo společně s prvním dílem pod názvem *Lovci kožišin*. Jinými slovy - původní pokračování knihy bylo sloučeno do jedné knihy.

Před časem jsme slíbili vášnivým sběratelům, že bude možno mít všechny herní bankovky pohromadě pro nalepení do deníku. Abychom zabránili dalšímu bombardování dotazy, přinášíme náhled (pochopitelně náležitě ošetřen proti padělání) v tomto čísle. Aby jste nemuseli stříhat vzácný exemplář oddílového Šestáka, je tento list pro sběratele nakopírován a k dispozici u Dazula.

Samostatný úkol pro tebe - do vydání dalšího Šestáka (odevzdává se písemně Dazulovi):

- 1) jak se jmenuje celý m jménem „neteř“ bankéře Hautaina, jenž mu byla věrnou společnicí? (1\$)
- 2) kolik jí bylo let? (1\$)
- 3) jaký je český význam jména Strongbow? (1\$)
- 4) za 30 poštovních známek vystřižených včetně razítka (1\$)

Za splnění tohoto úkolu můžeš získat až **4 dolary!**

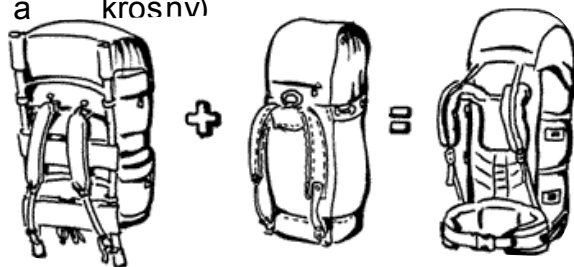
Výstroj na oddílovou výpravu

BÁGL - BATOH, RUKSAK, KLETR,...

Na výstroj a výzbroj pro naše výpravy potřebujeme pevný a pohodlný batoh. Vždy je dobré **vybrat si ten nejlepší, jaký si můžeš dovolit**. Batoh musí mít pohodlný bederní pás. Tajemství dobrého nošení batohu je v tom, že největší váhu nesou boky, které jsou nejsilnější částí těla a ne ramena a záda, jež se rychle namohou a unaví.

Vyber si batoh vyrobený z pevného vodovzdorného materiálu, pokud možno se šněrovacím poklopem, který zabrání prosakování vody dovnitř a vypadávání věcí ven.

V oddíle je nejrozšířenějším typem kletř (jakýsi kříženec horolezeckého batohu a krosnů)

Zdá se naším nejoblíbenějším výrobcem je česká GEMA. Barvu volíme spíše nenápadnou (zelená, černá, tmavě modrá).

VÝBĚR BATOHU PODLE VYBAVENOSTI

Víko musí dokonale krýt batoh i při maximálně vysunutém a naplněném nástavci. Kapsa ve víku by měla být přístupná zvenčí (není třeba odklápět víko) a stříh by měl dovolit pohodlné uložení fotoaparátu či jablka, i když je batoh plný. Druhá kapsa pro uložení dokladů či peněženky by naopak měla být přístupná až po odklopení víka. Odpojitelné víko poslouží jako samostatný malý batůžek.

Nástavec slouží jednak jako uzávěr vstupu

horní komory, jednak poskytuje rezervní prostor, když máme věcí moc. Pokud ho pravidelně používáme až "na doraz", měli bychom si pořídit větší batoh.

Hlavní komora může a nemusí být rozdělena přepážkou (někdy odepínatelnou, která umožňuje zvolit tu či onu variantu). Někomu vyhovuje balení do dvou komor, jiný raději věci "našlapává" do jedné. U velkých batohů je praktické, když se do hlavní komory dá vstoupit alespoň ze dvou míst.

Kapsy na boku batohu bývají stabilní nebo oddělitelné. Jednu až dvě najdeme ve víku, šikovní je vodotěsná kapsa na doklady a samostatná plochá kapsa na mapu. Na bederním pásu je praktická kapsička na klíče, mince či jiné drobnosti a dole na bocích batohu bývají otevřené kapsičky na zasunutí konců tyček stanu či patek nesených lyží (měly by mít dole otvůrek pro odtok vody). Sřítované kapsy jsou dobré pro operativní odkládání věcí, pro mokré oblečení, pro stoupací pásy se sněhem apod. Ale prodírá-li se lesem, zachytávají se o větve a velmi často se roztrhnou.

Kompresní a připevňovací pásy slouží ke zmenšování objemu batohu, máme-li jen málo věcí, a současně k přichycení věcí na batoh. Měly by být dobře přišité a dostatečně dlouhé tak, aby pod ně šla připevnit např. karimatka. Spony, přezky a svorky umožňují rychlou manipulaci a plynulé dotahování popruhů i za chůze. Spolehlivá funkce záleží na kvalitě a na sladění přezky s popruhem, což bychom měli předem vyzkoušet. Posuvné díly by měly být zajištěny proti ztrátě. Spony umožňují zbavit se batohu např. při pádu do vody jedním pohybem, a to i jednou rukou.

Dno batohu je zhotoveno z odolného materiálu, popřípadě je zdvojené. Praktické

je nepropustné a omyvatelné dno batohu.

Odlehčovací třmeny, do nichž se zavěsí ruce, napomáhají trochu k pohodlnému nesení batohu (jsou protiváhou batohu). V exponovaných místech je bezpečnější ruce ze třmenů osvobodit.

Očka na cepín u dna batohu slouží spolu s výše umístěnými řemínky k přichycení cepínu na batoh. Podobně může být batoh opatřen očky pro hůlky, další řadou připevňovacích oček a „gumicukovými“ křížovými stahovačkami.

MATERIÁLY

Použití materiálů rozhodují nejen o vzhledu, ale především o životnosti, hmotnosti a ceně batohů. Ty nejodolnější dnes zajišťují batohům takřka nesmrtelnost a poskytované záruční doby jsou mnohaleté. Za velice příznivé ceny se pak dají pořídit batohy „na jedno použití“. Laik je schopen rozpoznat nekvalitní šití, ale v otázce nití, tkanin a plastových doplňků se musí spolehnout na serióznost firmy.

PROMOKAVOST

Pokud nemáme speciální nároky (jeskyňáři, vodáci...) nevyžadujeme naprostou nepromokavost batohu. Vybavme se pláštěnkou s „hrbem“, která schová nás i batoh nebo si poříďme nepromokavý obal na batoh.

BALENÍ BATOHU

-zabalení batoh by měl zůstat praktický a vypadat esteticky

-věci nejdříve a nejčastěji potřebné by měly být snadno dostupné (klíče, doklady, jízdenky, nůž, baterka, mapy, svačina, toaletní papír, rukavice, čepice, nepromokavý obal na batoh, lavinový přístroj...)

-každá věc by měla v batohu mít své stabilní místo a levá/pravá kapsa musí být tatáž, ať máme batoh na zádech nebo stojí na zemi

-karimatka, tropiko stanu, ešus a další věci si zaslouží obal

-co plandá, to se zachytává

-„duté“ věci lze vyplnit, jídlo do ešusu, karabiny do přílby, ponožky do bot...

-při rovnání věcí do batohu střídá-

me stlačitelné a nestlačitelné věci (svetr-konzerva)

-těžké věci by se měly octnout co nejblíže zádům. Těžiště batohu v běžném terénu je výhodné umístit co nejvýše. Ovšem v náročnějším terénu a při pohybových aktivitách by těžiště batohu mělo být co nejblíže těžišti těla, aby těžký batoh nezhoršoval pohyblivost a obratnost.

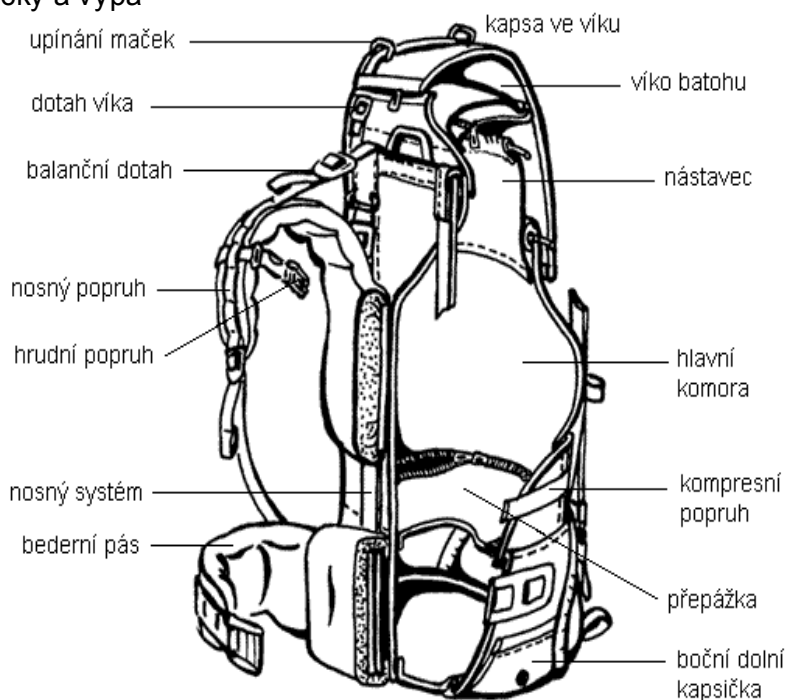
-zobáky cepínů a kladiv připevňujeme směrem ke středu batohu, abychom jimi nezraňovali

-není-li batoh zcela plný, pak se pomocí kompresních pásek náklad lépe rozprostře po celé délce zad a lépe se ponese

-na mokré věci se bude hodit igelitový pytel

-lano patří do batohu, trapné jsou i cin-kající karabiny

-prakticky vždy by měl být v batohu bezpečnostní obsah batohu - já je z báglu skoro ani nevybaluju. Inspirace: baterka, kompásek, pláštěnka na batoh i člověka, nůž, KPZ, lékárnička, termofólie pomocné lano, rukavice a čepice do hor i v létě, trvanlivý balíček sladkostí-kalorií... Při velkých výpravách jsou tyto věci samozřejmostí, nejčastěji chybí při jednodenním výletě zakončeném neplánovaným bivakem, při nehodách a nečekaných zvratech počasí.

"RYCHLÉ ŠPÝ" CVOČ

SEBEOVLÁDÁNÍ

Ukázka z nesmrtelného kresleného seriálu RYCHLÉ ŠÍPY, který už od 17. prosince 1938 ovlivňuje nové a nové generace hochů a děvčat. Kompletní vydání všech příběhů RŠ je možno vážným zájemcům zapůjčit (maximálně na týden) od Dazula.

Z NAŠICH AKCÍ

Nejprve pár příspěvků, které se nevešly do předchozího Šestáku:

DRUŽINOVKA 11.9.2001

(ZÁPISKY Z KRONIKY ŽÍŽALEK)

Naše první družinovka v tomto novém roce. Dnes jsme se sešly úplně všechny i naši nováčci, kteří k nám přibyli na táboře. No vlastně úplně všechny jsme tam nebyly, protože Gejitka a Klíště odjely do školy pryč. Jedna do Olomouce a druhá do Kroměříže, ale přesto nás bylo 8. Bylo to fajn. Zahrály jsme si spoustu her a pořád jsme se smály – bylo to super !!

Družinové obsazení: Brumla, Judy, Hurvajs, Sluníčko*, Budulínek*, Lenka, Kelly, Penelope (Klíště, Gejitka)

CIMBURK 25.-28.10.

Sešli jsme se na vlakovém nádraží, odkud nás měl vlak dovést do Nemotic. V Nemoticích na nás čekal autobus, kterým jsme dojeli do jakési dědiny, a odtud jsme se pěkně vezli v Dazulově autě přímo na Cimburk. Na hrad jsme dorazili asi kolem osmé hodiny večerní. Ohromení rozpadlým hradem, vcházíme do místnosti, kterou vyhřívá oheň v krbu. Po schodech se hrneme do podkroví, kde si vybalujeme věci na spaní. Unaveni cestou se

ukládáme ke spánku, jen zdola se ještě ozývají tóny kytar.

Po celý zítřejší den má službu Lenka, Judy a Káča. Na snídani nám připravily sýrovou pomazánku s rohlíky a výborný čaj. Potom se všichni vydali na krátkou čtyřhodinovou procházku a nám chvilka času, abychom si pořádně prohlédli hrad a okolí. Po hodce jsme se vrátily zpět a začaly vařit oběd. Vše už bylo uvařeno a akorát se vrátili ostatní. Byli hodně vyhladovění, a tak

snědli i to co jsme uvařily (prej to ale nebylo zase tak špatné). Po obědě následovala hodinová přestávka, kterou někteří využili k praskání bičem atd. Abychom se jen pořádně neulejvali, tak jsme šli doplnit zásoby dřeva. Aby té námahy nebylo najednou tolik, tak jsme si šli zahrát ven Hutututu a nějakou honičku. Na večer si pro nás Kikina připravila bojovku. Spočívala v tom, že jsme se museli dostat z určitého místa nepozorovaně do osvětlené části menší zříceniny a získat heslo. Aby to nebylo tak snadné, tak nás po cestě chytali hlídači. Pouze Káči a Lence se podařilo získat s dobrým skórem heslo a jediná Judy s Chitou se tak dobře schovávaly, že je nikdo nenašel, ale zato nezískaly heslo. Vrátili jsme se do hradu a zachumlali jsme se do spacáků a usínali plni zážitků ze dne. Druhý den ráno jsme se vzbudili, na rozhýbání jsme šli udělat zase trochu dřeva. Potom si nás Zub všechny zavolal ven, kde se záhadně přes noc objevila zakreslená mapa v zemi. To byl počátek první etapové hry na tábor, který se bude odehrávat

Už druhým rokem běží drtivá většina oddílového programu tak, že je kladen důraz na družinový program. Zcela logicky se musí projevit to, že v družinách mají k sobě členové mnohem blíže než v oddíle navzájem. Proto taky procentuelně vyjádřeno bývá na družinových akcích větší účast než na akcích celého oddílu. A právě proto se na celooddílové akce strašně moc těším, protože na nich čas od času potkám nové tváře, které nemám možnost tak často potkat protože se družinových akcí nezúčastňuju. A tak jsem si i z Cimburku odnášel poznání, že všichni z mých mladších sestřiček a brášek, ač jsem se s nimi potkal na vícedenní akci prvně, jsou minimálně BEZVA. A to mě moc těší a hřeje. Proto - v více celooddílových akcích!

DAZUL

Od 25.10. do 28.10. odpoledne jsme jeli na hrad. Jedna skupina jela před třetí hodinou a ta druhá skupina jela o půl šesté s Dazulem. Když dorazila ta první skupina, tak Dazulova skupina tam už byla před náma. Jsem rád, že Medvěd byl s námi. Jsem rád, že vůdci připravili tak bohatý program. Například dřevo, zahájení etapové hry. Očko si ode mě půjčil moji sekyrku, a když jsem šel kolem Očka, Páji a ještě Zdendy, tak Očko seknul do kamene a na sekyrce udělal zuby. Poslední nastalo balení. Už jsem byl sbalený jako první a když už jsme byli všichni sbalení, tak jsem hledal sekyrku. Létal jsem po hradě a pak jsem ji nakonec našel po dlouhém hledání v baště v krabici, která byla nalo-

v době LOVCŮ KOŽÍŠIN. Nejprve nám přečetl úryvek z knihy a podle toho jsme měli za úkol přepravit alkohol v podobě papírků z ostrova na americkou půdu, kde byl v té době zakázán alkohol. Měli jsme možno k přepravě pouze 10 papírků, které nám mohli zabavit hlídači přístavu. Za každý přenesený papírek byla hodnota jednoho dolaru. Největší počet lístků přenesla Lenka. Po obědě jsme vyrazili ke Kozlovi(skále), kde jsme si zahráli pár her a pak jsme se vydali na menší skály, kde jsme měli rozdělát oheň, povedlo se to jen někomu, protože docela hustě pršelo. Ke hradu jsme se vrátili celí promoklí, ale nikomu to nevadilo, protože se už zítra vrátíme domů. Večer jsme si zahráli ještě pár her a šli spát. Ráno probíhalo velké balení, odnášení erárních věcí do auta a zase jsme chystali dřevo. Kolem půl desáté jsme vyrazili autem na nádr ze kterého nám jel vlak přímo na Vsetín. Podzimní výpravy jsou vždy nádherné, jako tahle !!!

JUDY A LENKA

žena u dveří a tam jsem hledal aspoň pětkrát. Přeji, aby se nikdo nezranil. Ahoj, mějte se dobře!

CIPÍSEK (VLČATA)

SPANÍ V KLUBOVNĚ

Byl sychravý den 29.10.2002. Naše družina Žab spala tu noc v klubovně! Doma jsem si zbalila všechny potřebné věci a hlavně dobrou náladu a brambůrky. Když jsem odcházela poznala jsem, že je můj batoh těžký. Ale co jdu! Když jdu potkala jsem se s Luckou a Ladou u obchodu, kde jsme měly sraz. A jdeme společně do klubovny. Když jsme došli ke klubovně čekaly na nás cérky: Kikina, Kecka, Šíkula, Kača. Za chvíli dorazila aj Budulínka. Na začátek jsme si daly družinovou radu. Potom jsme jen dělaly bordel za hlasitého rádia - hraje me kenta...., při tom jíme brambůrky a

všechno co tu je. Večer jsme šly ven a zahrály si cukr-káva-limonáda-čaj-rum-bum. Pak jsme byly ještě chvíli venku a pak šly do klubovny. Zapneme rádio a pak je zas rachot. Při zaplém rádiu hrajeme hry a pojídáme brambůrky. Za chvíli dorazila naše poslední členka Méďa. Usneme asi tak v 24:00 hod. Ráno některé probudilo vstávání Kikiny, Budulínka a Šíkuly. Kteří museli domů. Za hodinu vylézáme ze spacáku a jdeme uklízet. Pak ještě trénujeme scénku na Vánoce. A pak jsme šli už domů.

VERČA

A nyní několik aktuálních příspěvků: ODDÍLOVKA 1.11.2002

Jednou za měsíc jsme se sešli zase všichni pohromadě v klubovně. Tuto oddílovku měla na povel sestra Kikina a jako pomocníka měla bratra Zuba. Při úvodní hře jsme měli v družinách za úkol najít co nejvíce věcí které nám Kika nadiktovala, mezi které patřilo např. sklíčko, jízdenka, noviny, pírk... - celkem jich bylo 12. Výsledky se však pohybovaly od 8 do 11. Jelikož byla venku pořádná kosa, tak jsme se vrátili do klubovny, kde jsme se naučili novou písničku od Spirituál Kvintetu - Za svou pravdou stát. Po mohutném zpěvu následovala další hra. První jsme si poslechli ukázkou z nějaké knížky. Bylo to o něja-

kých horolezcích, kteří tam popisovali coby udělali, kdyby se jim něco přihodilo a zbylo jim jen pár určitých věcí např. 100g čokolády, baterka, 8 slaňovacích skob, lano atd. Bylo jich celkem 9. A my jsme měli za úkol seřadit je podle toho, kterou věc bychom použili jako první... První jsme si to seřadili podle sebe a potom po družinkách no a nakonec nám Kika řekla jak by to udělali ti zkušenější horolezci. Někteří se docela trefili a jiní se třeba museli podřítit... 2 hodinky uplynuly jako voda oddílovku jsme zakončili pořádným pokřikem a pak následovala oddílová rada.

JUDY

DRUŽINOVKA – ŽÍŽALKY 5.11.

Dnes se nás sešlo na družinovce celkem 6. Konečně slušný počet členů, při kterém se dá hrát spoustu her a ne jako když se sejdou jen 2 členové. Začaly jsme tím, že jsme si udělali pořádek ve druž. skřínce a udělaly novou nástěnku. Sabču napadlo, že bychom si mohly udělat na papír otisky rukou. Tak jsem nachystala vodu a barvy a daly jsme se do toho. Všechno šlo hladce, ale jen do té doby, než

přišlo umývání rukou. Můžeme to zkusit okounou, solvinou a nic...! Ta prokletá barva nechce a nechce dolů. No co se dá dělat - asi nic. Jdeme do klubovny, kde nám Brumla řekne stručný přehled o tom co se dělo na radě atd. Přesuneme se do vedlejší místnosti a jdeme plnit úkoly do Modré flotily. Tentokrát nás čeká vázání uzlů za zády - docela nám to jde. Pak už jen uklídíme klubovnu a půjdeme na autobus.

JUDY

ČERNÉ ČEPIČKY 8.11.2002

Král Radoslav si usmyslel, že vyše své nejlepší žoldáky na turnaj. Pár jeho nejvěrnějších souhlasilo. Vydali se tedy na hrad krále Fida-se, kde se turnaj konal. Tam je ale čekalo překvapení, neboť to nebyl obyčejný turnaj. Ukolem bylo najít pečete, ve kterém sídlí zlo. Pečete byly schovány na těch nejtemnějších místech měs-

ta a ze tmy se občas vynořila příšera, kterými bylo město pohlceno. Někteří úkol splnili celý, někteří jen částečně a někteří se ho vůbec nezúčastnili, ale i přesto se sešlo mnoho statečných vojáků a žoldáků, kteří uplatnili své síly. Co by přece neudělali pro svého krále!!!!

KÁČA

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA ŽABEK

Na začátek jsme chtěli přespat v klubovně a na druhý den jít na Pržáky, ale jak to bývá všechno je jinak. Večer hrajeme hry s křídou, na schovku. Najednou nás napadlo, že bychom mohli jít na stezku odvahy - do Březin. Nejprve jsme se zastavili u nás a tam si nechali věci. Jako první šla Kača s cérkami, my jsme počkali asi tak půl hodiny a šly. Každá skupinka měla jednu čokoládu, kterou si mezi sebou rozdělili. Někdo měl strach, někdo neměl, ale byla to sranda!!!!!!!

Nakonec jsme došli před Kúpák vytočili se a šli zpátky. Po cestě jsme se zastavili na kopci a dívali se jak svítí Kateřinice před osmou večer. Tenhle večer měl každý plno nápadů. Tak nás napadlo, že se u nás podívem na Godzilu, vydržaly jsme půl hodiny. Někdo se díval nebo vytyrdl na zemi jako já a probudí se v půlce filmu. Zpátky se všichni rozebrali a zas byla sranda. Ještě hrajem hry a pak jdeme spát. Usínáme asi tak v jednu ráno. Asi tak za sedm hodin se probouzíme, nevím proč, ale mě se nechce a to doslova. Potom se rozhodnem, že si každý zajde dom přečte se a pak přijde k nám. Pak vyrážíme do velkého kopce. Najednou se Violce chce na malou uprostřed kopce kde není ani keř bez váhání jde na záchod. Méda se vedle ní převléká, to mu říkám čísla. Pod kopcem na druhé straně vaříme pět polévek do poloprázdného ešusu s vodou a ještě k tomu ta polévka byla každá jiná - ale bylo to dobré. Hned nato zkusíme azimut a všem to kupodivu jde good. Jen abych připomněla jestli jste si nevšimli, ale půlka naší družiny používá slovíčko „good“, které sem dotáhla Kača. Pak jdeme, jdeme hrajem a najednou velká stopa. Neváháme a odlejem ju. Necháme ju, tak a jdeme do hospody. Tam se nasmějeme a najíme potkáme Cardu a pár známých a jdeme dom. Po cestě vezmeme stopu, která se nám povedla. Vracíme se přes Kúpák a nevěříme svým očím, je tam spadlá celá hora. Pak cupitáme dom.

KECKA

SETKÁNÍ ČINOVNÍKŮ

Na setkání činovníků jsem byl letos poprvé. Ač jsem tam byl spolu s Irčou, Anitou a Kikinou jako SERVIS TEAM, měl jsem i možnost vyjádřit se k některým tématům a k aktuálním problémům. Opravdu, názory některých vůdců oddílů „volaly po odplatě“ a proto mě to nedalo a musel jsem zasáhnout. Vzhledem k tomu, že jsem byl v některých případech pouze pozorovatelem a nemusel jsem stravovat šílený celodenní přísun názorů a informací, mohl jsem s čistou hlavou pozorovat reakce a chování všech zúčastněných. Řeknu vám,

že někdy to bylo velice zajímavé. Každopádně to považuji za velkou zkušenost. Protože od „SEČINU“ uběhl už týden, tak jsem „vychladl“ a názory některých vůdců už tak neprožívám. A proto se o nich nebudu sáhodlouze rozepisovat (pozn. nechápu, jak lidé s takovými názory mohou vést skautský oddíl – asi to jde). Jedno mi ale vrtá hlavou. Nevím, jestli jsem ten skauting pochopil špatně já nebo oni. Možná jsem ho pochopil jenom nějak „jinak“. (Ti co tam byli možná ví o čem mluvím).

ZUB

RYCHLÉ ŠÍPY 20.11.02

Z celého oddílu nás jelo asi tak patnáct. Každý po své vlastní ose někdo z práce, školy, domu, kina. Všichni jsme se slezli před kulturákem. Bylo to super a musím říct, ten kdo tam nebyl o dost přišel. Smáli jsme se až nás břicha bolela – aspoň mě.

KECKA

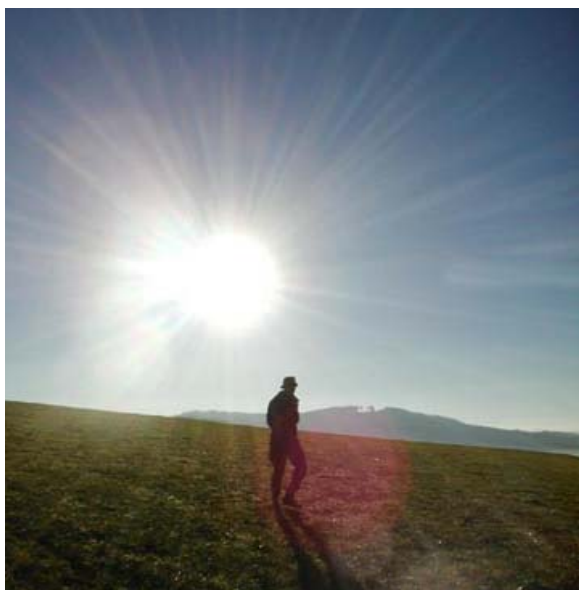
Když jsme před více než rokem připravovali X.Sněm Junáka na Vsetíně, velmi vážně jsme uvažovali (jako o jednom z doprovodných programů) o divadelním představení Rychlé šípy. Nakonec jej nebylo možno na Sněmu shlédnout - ze dvou důvodů: jednak bychom to asi finančně neutáhli (náklady na představení jsou v několika desítkách tisíc) a (zcela

sobecky) bych jej jako hlavní koordinátor X.Sněmu patrně neshlédl pro přílišné organizační vytížení. Když jsem se dozvěděl, že na Vsetíně bude účinkovat divadelní soubor s představením RŠ, neváhal jsem ani chvíli a rozhodnul jsem se, že tohle prostě musím vidět. Přiznám se, že jsem měl obavy z toho zda se nedočkám spíše divadelního trapasu, protože se mi příběhy RŠ zdály pro divadelní představení jako naprosto nevhodné. Trapasu jsem se nedočkal, naopak i s odstupem týdne musím konstatovat, že se to Robertovi Bellanovi a hercům Slováckého divadla moc povedlo. Několikaminutový potlesk na závěr byl přesvědčivým argumentem.

DAZUL

VÝPRAVA ZA TAJEMSTVÍM LEŠA 24.11.

Bylo nás celkem 8 a pes. Vedení bylo v převaze, měli jsme psa. A byli to tito: Zub, Bára, Kikina, Janina a briardový pes Black (ang. black – černý –barva psa je identická). Z děcek byly dvě světlušky – Delfínek a Číta a z vlčat Zdenda a Očko (ten ještě přijde na řadu). Vyšli jsme kousek Poborovem a pak kolem vysílače na Pastviny. Slunko už sa dralo ven a mlha byla moře. Na pastvinách na vrchu byla 1. zastávka. Našli jsme pěknou stopu srnky,

odléli jsme ju a než nám zatuhla, dělali jsme jen samé užitečnosti. A to např. jedli, práskali bičama, každý si rozdělal svůj oheň, poznávali stromy a házeli bumerangem. Onen osudný bumerang vynesl Očkovi čest a slávu. A oslovení typu Ó, jak si mocný australský lovec..., nebo ...to je dokonalý bushmann... Nejen že mu házení bumerangu opravdu šlo (fakt se mu vracel) tak se mu podařilo trefit i několik metrů vzdáleného psa Blacka. To už se bumerang samozřejmě nevrátil. Pak jsme se jen tak“ ležérně v leže“ potulovali nádherným dnem. Hráli sledovací hru a pozorovali srnky. Hlavní hřeb celé výpravy byly jezevčí nory, kam jsme celou cestu směřovali. Předtím jsme prošli kolem umělých liščích nor a starého označení očkovacích vakcín proti vzteklině. Druhá zastávka byla ještě příjemnější než první. Dělali jsme zase, tudíž opakovaně samé užitečnosti, jako např. Očko a Zdenda si odléli každý svou stopu, udělali jsme oheň a opékali špekouny, práskali bičama, házeli bumerang (tentokrát to chytl Bára pod koleno od Kikiny), jo a Očko měl hru, komu se bumerang nejbliž vrátí. Zdenda byl zapisovatel a vyhrála Delfínek a získala do družinového bodování celých 15 bodů. Pak jsme hráli nějaké malé hříčky od Kiki-

ny a s uzlovačkama od Zuba. Vzhledem k tomu, že tam nádherně svítilo sluníčko, tak jsme se nechali zlákat Delfínkovým „já bych si enom tak poležala“ a chvíli jsme takříkajíc nedělali nic. Byla to pohoda.

Po cestě zpátky jsme ještě navštívili liščí nory a posed. Čita měla malý problémek s Blackem, (no spíš větší - on je na ňu moc velký) protože zakopla, ale pes šel dál, takže dělala různé kotrmelce jako nějaký akrobat.

Je chladné listopadové ráno. Pomalu šplháme do kopce nad Poborovem. Mlha pod námi tvoří velká bílá jezera osvětlená sluncem. Navrchu zahajujeme výpravu oddílovým pokřikem. Samozřejmě v souladu s přírodou. Je proveden šeptem, ale s obrovským nasazením. Pokoušíme se všichni společně odlét první srnčí stopu a pak děcka rozdělávají oheň na čas. První je Čita, pak Očko, Delfínek a poslední je Zdenda. Ten ale rozdělával oheň pomocí provázku a dřeva - viděl to ve filmu a tak to musel zkusit. Nakonec jsme mu půjčili sirky. Z provázku si radši udělal luk a střílel trávou. Teď nás čeká cesta lesem na louku, kde si uděláme oběd. Cestou hrajeme hry. Kdo má špekáček opéká, kdo nemá, rozbaluje svačinu. Zdenda a Očko si odlévají stopu psa a srny. Jen tak se povalujeme a vyhříváme na sluníčku. Stopy se povedly a tak se vydáváme k cíli naší cesty. Jezevčí a liščí nory. Na moji otázku, co takové zvíře jí a jak vypadá, mám zajímavé odpovědi. Jezevec je velký asi tak 30 - 40cm, ukazuje rukama Očko. Správné odpovědi ví Čita, ale ta je nepoví. Očko je hvězda výpravy. Háže bumerangem a praská bičem jako rodilý australan. Trefil se i na pohyblivý cíl - já, Bára, pes. Výpravu zakončujeme opět šeptavým pokřikem a u kostela v Ratiboři se rozcházíme k domovům.

JANINA

Je nedělní ráno a já se pomalu probouzím. Dneska nás čeká den plný nových zážitků s našima mrňousama. Konečně jsem se donutila vstát z postele a zírám z okna. Že by tam bylo super pěkně se teda říct nedá. Je docela chladno a navíc hrozná mlha.

S děckama se scházíme u klubovny. Je to přesně půl na půl. Polovinu tvoří starší členové - Zub, Kikina, Janina a já a tu druhou Očko, Zdenda, Čita a Delfínek. Vyrážíme tedy na výpravu za tajemstvím lesa. Vycházíme na kopec, a protože se nám to zdá jako vhodné, pěkné a příjemné místo, zůstáváme prozatím tady. Odléváme stopu srnky a za dobu, co sádra tuhne využíváme volný čas. Praskáme bičem, házíme bumerangem, který čas od času zasáhne i živý terč. Např. Janina, já, pes. Dazul mě poslal po Zdendovi digitální foťák, tak fotím a fotím. Mlha se pomalu rozptyluje a teď se nad lesem jenom zvolna pohupuje. Děcka si ještě zkouší rozdělávat každý svůj oheň a pak už pokračujeme dál. Naším hlavním cílem bylo, jim ukázat jezevčí a liščí nory. Dozvídáme se

U kostela v Ratiboři sa děcka rozešly a my jsme jen počkali na Dazula, který si přijel pro svého unaveného, usínajícího synka.

Vím, že to nemůžu posoudit, ale tato výprava sa mně moc líbila, protože bylo moc pěkně, což sa nám moc nestává, ale hlavně kvůli tomu, že byla taková nestandardní, lehká, nenásilná a uvolněná, prostě taková, jako celý dnešní den.

ZUB

velice zajímavé informace o těchto zvířatech. Nám zatím neznámé, nebo, že by utajené? Nakonec usuzujeme že to bude pouze dětská fantazie. Zvláště Zdenda je v tomto oboru znalec.

Protože je čas oběda, vybalujeme svačiny a opékáme špekáčky. Pak se jen tak povalujeme na sluníčku, ještě hrajeme uzlovací hru a odebíráme se ke svým domovům. Měli jsme nádherné počasí a možná proto byla tato výprava tak fajn.

BÁRA

NÁVŠTĚVA MĚSTSKÝCH LÁZNÍ

V sobotu 2.11. se 4 členové šestkařské smetánky RS Wakpalaan rozhodli navštívit městských lázní ve velkoměstě zvaném též Vsetín. Více se jich nesešlo, neboť se jim nejspíše nechtělo. Zúčastnění byli tito: Big boss Radek Pinčl Pořízka, menší big boss Petr Zub Zubíček a dvě dámy, jejichž jména vzhledem k diskrétnosti nelze uvést. (Anita a Brumla z rodu Sedláků). Zaplatili jsme požadované vstupné, kteréžto činilo vězte celých 20kč na osobu a hodinu. Hned při vstupu do šatny nás oslovil mladík s rudě namalovanými rty a oděn v pouhou bílou tuniku dle římského stylu. „Svlíkněte se hóšově“. My jsme tak učinili, ale až po ukrytí svých těl mimo dosah očí toho nestydáka. Lázeň byla horká a opojná. Já i můj bratr vůdce jsme labužnický

pokuřovali silné hawajské doutníky a popíjeli whisky z tlustých skleniček, samozřejmě bez sody. Dámy, nahřívající si svá těla v protějších rozích bazénu, popíjely lehké víno a oddávaly se veselému švitoření. Hodina utekla až příliš rychle, ale my jsme ještě stihli vyzkoušet jakési nové cizácké vymoženosti – tobogánu. Poté jsme odpočatí a ukončivší své osobní hygieny opustili toto skvělé místo. Další příjemnou hodinku jsme strávili bohatou společenskou konverzací nad šálky výborného čaje z východních zemí. By to příjemný večer a pokud by se vám zachtělo těchto, pro chudý lid skautský, nedostupných služeb, vše naleznete ve městě Vsetínském.

ZUB

Toš v nedělu nevíme kolikátého sme sa rozhodli že sa po dlhú dobu okúpem. A toš sme sa s veľkú družinu vydali na nově opravený vsetínský tobogánový bazén. Toš jeli sme skoro fšeci akorát socan Chytrý Kanál a Medvědisko ostali v domisku. Dostavili sme sa na místo a proskúmali terén **tečka** Podľa predpisů sme si dali boty do sáčků a ushovali do útrob šatnového systému. Zhodili sme své poctivě čisté svršky a nevím jestli čistě, ale prádlo, schovali to do skříněk, které byly dokonce aj na zámek s klůčkem a krůžkem, který byl na gumičce, která sa dala navléct na končetinu. Potem sme sa po dlhú dobu osprchovali ve vodě vyjimečně tepléj. A potom sme už mohli jít dom, ale protože

sme chtěli okoštovať maximální rychlost tobogána, tož sme valili. Ale překvapil nás pan plavčík a valení v okolí nádrže nám zakázal. Poté sme museli okoštovať teplotu vody v nádrži a mohli sme jít na tobogán. Ale na sedmém schodě ve frontě už byla velká zima (plus málo stupňů).

Takže sme sa museli zahřívát jak sa dalo **tečka** Před velkým skokem do malé trubice tobogánu sme si museli přečíst návod na použití a potom sme mohli jet. Všecky nás moc sklámalo, že z tobogánu nevyjel nikdo z nás a ani z nikoho jinéhona plátky a to je ta největší smůla. Třeba příště!!! Hned na to sme šli skákat naše duo šipek. Zistili sme, že tantra ve vodě se nějak nevyplácá aj dyž naše heslo „**A TO SA VYPLATÍ**“ vždy a všude.. Zahráli sme na kohůty a přitom bob přišel málem o život a to sa fakt **nevyplatí**. A proto sa naša tantrická skupina rozhodla, že nejlepší místo na tantru je na schodech

k tobogánu. No tož potom sme pojedli, poделali sme blbosti v bazéně a šli sme sa sprchovať a sušit a konečně sme mohli jít do šatny . Tož možem říct, že to byla dobrá výprava a že sa aspoň nekteří z nás po dlhú dobu okúpali. **A TO SA VYPLATÍ!!**

(JAN POPLAŠNÁK A FANTA KULIŠÁK)

VÝPRAVA NA DYNČÁK

Zdalo se, že den bude krásný. Ráno probleskovaly paprsky hustou mlhou a teplota, která se držela nízoučko nad nulou, slibovala jasný den. Sotva jsme však vyrazili, všechno se obrátilo. Ke slovu přišly čepice a rukavice a vzduchem začaly lehce kroužit první vločky. Nejdřív jenom tak, jako když sněžný ptáček ztrácí pírkou, ale pak se sníh rozsypal a zůstal na pořád ještě zelené trávě. Zdá se, že Martin opravdu přijel na bílém koni... Na brigádě na naší chaloupce Dynčák se sešlo asi čtyřicet lidí z různých oddílů, někteří tady dokonce

spali už od pátku. V husté chumelenici jsme pak řezali dřevo, někteří kopali novou odpadovku a někteří uklízeli vevnitř ve srubu. První sníh nám zvedl náladu, a i když nám ruce červenaly a nosy modraly, bylo při práci pořád veselo. Protože tomu, kdo nic nedělal, byla zima, každý se snažil dostat se k řezání dřeva, aby se zahřál. Vyhledávaným postem bylo také nošení a ukládání naštipaných polen, protože při tom se člověk taky pěkně zapotí. A celou dobu tiše chumelilo. Tak to vypadá, že už začíná zima.

KIKINA

VÝPRAVA NA PIŠTŮV SRUB - 30.11.2002

Poslední výprava tohoto měsíce. Deštivé ráno a účast pouze 14 lidí na celoodílové akci. Tímto ale všechny stinné stránky tohoto podniku končí. Vyšli jsme na Kozí vrch mezi Bystřičkou a Mikulůvkou a tady nás čekalo překvapení v podobě pravého traperského srubu. Zvenčí sруб vypadá moc hezky, ale vevnitř je ještě zajímavější. Všechny stěny jsou vyzdobeny stovkami placek, camrátek, dobrodružných obrázků a stropní trámy jsou ověšeny stovkami vlaječek z různých trampských osad a akcí. Pochopitelně tu nechybí ani krb, který krásně vyhřívá celou místnost. (Nevím zda je to opravdu jenom pouhá náhoda, že nad krbem visí velká olejomalba - replika perokresby Zdenka Buriana - právě z knihy Lovci kožišin). Jen po velmi dobrém zkoumání by někdo poznal, že ukázkové kmeny ze kterých je sруб stavěn jsou vlastně staré dřevěné telegrafní sloupy. Před srubem v ohradě pobíhá šestičlenná smečka pravých severských psů.

To vše patří Pištovi, který je Pinčlův kolega ze zaměstnání (a tatínek Hobbie a Sojky z 2.dívčího). Tak jsme se taky k návštěvě srubu dostali. Pinčl by akorát zasloužil pár kopanců, že nám existenci takového místa dlouho utajoval.

Pomohli jsme Pištovi a jeho manželce Lišce nasekat a poskládat dřevo. Za to jsme si mohli zajezdit na speciálních vehiklech, které Pišta používá k zapřažení za psy

spřežení. Navíc máme pozvání, abychom přijeli na sруб v zimě a odzkoušeli si jízdu se psím spřežením. Mimo toho všeho probíhal normální program - další skvělá etapa Lovců kožišin, Ivošova zdravotnická hříčka, praskání bičem, házení bumerangem,....

Výprava to byla prostě skvělá a už se strašně moc těším na tu zimní jízdu se psím spřežením. (Dazul)

PROSINEC 2002

- 6. 12. ODDÍLOVKA - Miris
- 7.-8. 12. ČEKATELSKÝ KURS - Fido
- 20. 12. Oddílový pátek - CASINO - Pinčl
- 21. 12. Vánoční AKADEMIE - středisko
- 23. 12. Oddílové VÁNOCE - Radek
- 27.-29. 12. POLÁRNÍ VÝPRAVA - Dazul
- 30. 12.-1. 1. Silvestr Wakpalan - Kikina

LEDEN 2003

- 3. ledna ODDÍLOVKA (Bára)
- 4. ledna TAKOVÝ MALÝ COUNTRYBÁL
- 11. ledna K2 – běžkař. jízda Karlovic-Kateřinice
- 17. ledna STŘEDISKOVÉ HRÁTKY V BAZÉNU
- 18. ledna DRUŽINOVÉ VÝPRAVY
- 25. ledna ČEKATELSKÉ ZKOUŠKY - Fido

POZOR - DŮLEŽITÉ INFORMACE O AKCÍCH!

Máš rád hazard? Máš rád chvíly napětí, kdy se ti pot line po tváři? Tak právě pro tebe je určen oddílový pátek **20.12.2002 v 17:15** s názvem **CASINO**. Uvítal bych od vás hojnou účast a kdo může vzít společenská hry, typu „Člověče nezlob se“ a karty, tak ať je vezme. Už se na Vás moc těší krupíer Radek. Páček shledáček. Potencionální neposlušky a podroušené hráče, vyvedou ven moje gorily.

Odjezd na **Vánoční střediskovou akademii** je v **sobotu 21.12.** v 10:59 z Ratiboře!!! Kateřinčtí bude sváženi do Ratiboře kyvadlově autem od cca 10:30 - upřesní se na CASINU. Před zahájením akademie bude ve foaye kina Vatra BAZAR tábornických a skautských věcí, výstava oddílových kronik - spojená se soutěží O NEJHEZČÍ ODDÍLOVOU KRONIKU. Samotná akademie začne ve 12:00. Jako každým rokem bude na závěr akademie promítán na velké plátno hezký film - tentokrát pohádka KRÁL SOKOLŮ, která skončí asi v 16:30. Celá akce je přístupná veřejnosti (vstup pochopitelně zdarma) a tak s sebou vezměte sourozence, kamarády a všechny příbuzné. Jedeme ve skautském kroji (kdo nemá, může zapůjčit u Irči).

Sraz k přípravě sálu na **Takový malý countrybál** je v sobotu 4. ledna 2003 v 9:30, pak si odskočíme na oběd a začneme v 12:45.

Odjezd na **Polární výpravu** je v pátek 27.12.2002 v 6:50 autobusem z Kateřin (vlakem ze Vsetína 7:36 do Karlovic). Návrat 29.12. autobusem s příjezdem 16:30. S sebou 100,-Kč na cestu (celý lístek), 100,-Kč na jídlo + nějaký příspěvek zbytků vánočního cukroví na finální Žranici. Kdo má těžky necht' si je vezme. Dobré zimní oblečení, náhradní rukavice, kdo ze skautů bude chtít odzkoušet přespání na sněhu, musí mít vlastní karimatku! Kroj neberem.

ARCHIV ŠESTÁKU MŮŽEŠ NAJÍT NA ODDÍLOVÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://SESTKA.JINAK.CZ](http://sestka.jinak.cz)

Oddílové vánoce zajišťuje Bára. Sraz je 23.12. ve 14:00 u klubovny a předpokládaný konec kolem 18:00 (ale ze zkušenosti víme, že se to může i protáhnout). Bývá zvykem, že každý sebou přinese jeden dáreček navíc který je dán do oddílové vánoční loterie ve které nikdo neprohrává, protože si každý odnese jiný dáreček. Mimo to je dobrým zvykem, že každý přinese něco vánočního cukroví na společný stůl. Oddílové vánoce jsou slavnostní událostí a proto přiházíme ve skautském kroji.

Zveme všechny rodiče a příznivce oddílů a **6. SKAUTSKÝ PLES NA VSETÍNSKÉM ZÁMKU**. Ples se koná v sobotu **1. února 2003**. Hraje kapela SCART, tombola, doprovodný program,... Lístky možno zajistit telefonicky u vůdce oddílu (Radek - 606 541 599)

Na vydání ŠESTÁKU č.30 se podíleli:

Dazul, Pinčl, Zub, Bára, Kikina, Kecka, Judy, Lenka, Cipísek, Verča, Káča, Janina, Spídy, Fanta, J. Joubert, Berg, internet. LACHIM spol.s r.o.

tento výtiisk je určen pro:

podpis rodičů: